

Tämä on rinnakkaistallenne.
Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat
saattavat poiketa alkuperäisestä julkaisusta.

Julkaisun tekijä(t): Hoppu, Petri

Julkaisun nimi: Jere Jäppinen: Askelin ajassa - Seurasaaren Kansantanssijat 1970–2020

Julkaisuvuosi: 2022

Versio: Kustantajan versio

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Hoppu, P. (2022). Jere Jäppinen: Askelin ajassa - Seurasaaren Kansantanssijat 1970–2020. *Kansanmusiikki*, (4), 38.

Jere Jäppinen: Askelin ajassa - Seurasaaren Kansantanssijat 1970-2020

Omakustanne 2022

Historiikkia lukiessa törmää harvoin mielenkiintoisiin juonenkäänteisiin tai odottamattomiin paljastuksiin. Historiikit ovat yleensä tarinoita organisaatioista, niiden rakenteiden ja toimintojen synnystä, keskeisistä saavutuksista ja luonnollisesti merkittävistä toimijoista vuosien varrelta. Kaikkea jälkimmäistä toki löytyy Seurasaaren Kansantanssijoiden 50-vuotisjuhlakirjasta, mutta myös paljon tunteiden paloa ja yllättäviä, melkein pä dekkarimaisia jännitteitä.

Seurasaaren Kansantanssijat on ollut oman tiensä kulkija suomalaisen kansantanssin kentällä. Erityisesti toiminnan alkuvaiheessa 70-luvulla tämä korostui selkeästi, sillä jo seuran syntyvaiheet

olivat myrskyisät, ja kuohunta sen ympärillä jatkui vuosien ajan. Kun itse aloitin teinipoikana kansantanssiharrastuksen 80-luvun alussa aivan toisella puolen Suomea, suurimmat laineet olivat kuitenkin jo laantuneet. Tästä syystä käsillä oleva historiikki paljastaa minulle paljon kiehtovaa kansantanssihistoriaa, jota en tiennyt olevan olemassakaan.

Jere Jäppinen on toteuttanut historiikin tavallisuudesta poikkeavalla tavalla, mikä sopiikin Seurasaaren Kansantanssijoiden profiiliin. Voisin kuvitella kirjan herättävän keskustelua siitä, mitä tarkoitusta varten historiikkeja kirjoitetaan, mitä niissä pitäisi kertoa ja kenelle ne on suunnattu. Itseäni teoksessa viehättää

eniten sen inhimillisyys. Seuran rakenteiden keskeltä paljastuu laaja joukko ihmisiä, jotka ovat olleet intohimoisesti mukana toiminnassa. Jäsenten muistelot vuosikymmenien varrelta suorina sitaattina tuovat esiin kokemusmaailman, jossa näkyy inhimillisten tunteiden koko kirjo.

Jäppisen kirjoitustyyli on suorasukainen ja peittelemätön, kaukana perinteisten historiikkien kuivakkuudesta. Tilastoja ja listoja kirjasta on turha etsiä, mutta toisaalta se ei ole anekdoottikokoelmakaan. Jäppinen etenee kronologiassaan selkeästi ja johdonmukaisesti. Vaikka näkökulma on luonnollisesti seuran sisältä, hän esittää vaikeatkin tapahtumat poikkeuksellisen

ASKELIN AJASSA
Seurasaaren Kansantanssijat
1970-2020

avoimesti. Yhdistystoiminta ei ole aina ruusuilla tanssimista, ei edes kansantanssissa, mutta intohimon siivittämänä ja yhteisin voimin raskaistakin ajoista selvittää: viimeksi koronapandemiasta, jonka seurauksena Seurasaaren Kansantanssijat pääsi viettämään juhlavuottaan kaksi vuotta myöhässä.

Petri Hoppu